

FOTO: Amalie Marie Selvik / Trøndelag senter for samtidskunst

KUNSTEN Å SE

Skjønn eller kitschy? Høykultur eller popkultur? Kanskje begge deler?

Posituren her kan minne om Atlas, titanen fra gresk mytologi som ble straffet av Zevs til å bære himmelhvelvingen på sine skuldre. Men her er det jo mye som ikke stemmer: Kulen på toppen viser skip og kompass og figurer. Det er ikke en mann, men åpenbart en kvinnefigur. Attpåtil med flommende gyllent hår. Ja, faktisk så gyllent at det er preget i gull.

Allerede fra starten av står vi foran et sammensurium av referanser. Og om den hvite skulpturen skulle minne litt om hvit marmor og den nakne kvinnen skulle peke vagt i retning «klassisk skulptur», så er basen den står på alt annet enn klassisk: En mørken lastepall, en trefiberplate og noen stumper med avkappet tremateriale. Ikke akkurat en sokkel verdig konger og mytologiske helter. Den koboltblå dekorerte kulen minner da også om fint kinesisk porselen - selv om motivene i blått etter sigende er klassiske sjømannstatoveringer.

Og hele motivet er en klassisk sjømanns-tatovering: en kvinnelig Atlas-figur som bærer en himmelhvelving på sine skuldre. Naken som en gammeldags pinup - liksom for å pirre

mannfolkene til sjøs, milevis unna nærmeste kvinne, slik det ettertrykkelig sto to streker under «mann» i sjømann: En sjømann var jo en mann. Samtidig er motivet litt tegneserieaktig heroisk. Men her er altså løftet fra en billig og rask todimensjonal tatovering overført til tre dimensjoner - og det med en enorm materialbruk og håndverksmessig planlegging.

Dette er i grunnen et nokså vanvittig stykke keramikk, mye større enn hva vi er vant med. Keramikken er dekket med et lag porselen, og likevel virker uttrykket nokså billig. Som en simpel pyntegenstand. Som et stort stykke kitsch. Og for mange vil nok denne skulpturen minne mer om 90-tallets kitschy såkalte popkunst. Tenk bare på Jeff Koons' famøse skulptur av Michael Jackson, i Astrup Fearnley-museets eie, med sin blanding av hvitt og gull og ikke minst: en med overlegg bevisst «dårlig» utførelse.

Men nå nærmer vi oss noe helt vesentlig her. Hva som er stygt, hva som er riktig, hva som er klassisk, defineres av øynene som ser og av den tradisjonen som har formet akkurat dette

i

OM VERKET:

«Souvenir - Globe Girl»,
porselen, gull-glasur
og koboltblå (2022)

HVOR OG NÅR: Viser på Lin Wangs separatutstilling «Exotic Dreams and poetic Misunderstandings - Still Life» til og med 27. mars, Trøndelag Senter for Samtidskunst, Fjordgata 11, Trondheim

KUNSTNER: Lin Wang (f. 1985)

TIDLIGERE VERKER: Lin Wang er utdannet ved China Academy of Art og Kunstakademiet i Bergen. Hun jobber innen flere medier og uttrykk, men særlig skulptur og installasjon. Arbeidene knytter seg ofte til både personlige og multikulturelle temaer. Wang har hatt separatutstillinger på blant annet Vigeland-museet i Oslo og gjennomført performance på KODE i Bergen og Kunstnernes Hus i Oslo. Utstillingen på Trøndelag senter for samtidskunst er hennes første i Trondheim.

«Dette er i grunnen et nokså vanvittig stykke keramikk, mye større enn hva vi er vant med.»

TEKST:
Gustav
Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

blikket. Kulturuttrykk som oversettes, kultur-gjenstander som forflyttes, har mang en gang resultert i parodiske misoppfatninger. Hva er kitsch? Hva er misforståelser? Hva er forsøk på å tolke et kulturuttrykk man selv ikke har vokst opp med? Som skulpturens tittel «Souvenir» og utstillingstittelen her også henter mot: «Exotic Dreams and Poetic Misunderstandings».

Med sine pek mot transport i sokkelen, sjømenn i tatoveringsmotivet, vestens superstjerner i uttrykket og edelt koboltblått kinesisk porselen fra tiden da kolonimakter importerte kulturuttrykk inn i Europa på løpende bånd, er skulpturen et sammensatt politisk verk. Et arbeid som er tuftet på dyp håndverksforståelse, men som også ironiserer over skillelinjene mellom øst og vest, mellom pent og stygt, mellom dyrt og billig. Eller er det kanskje også et verk som sier at avstanden mellom forgylte skulpturer i museer og en koboltblå tatovering på en sjømannsarm ikke nødvendigvis er så stor?